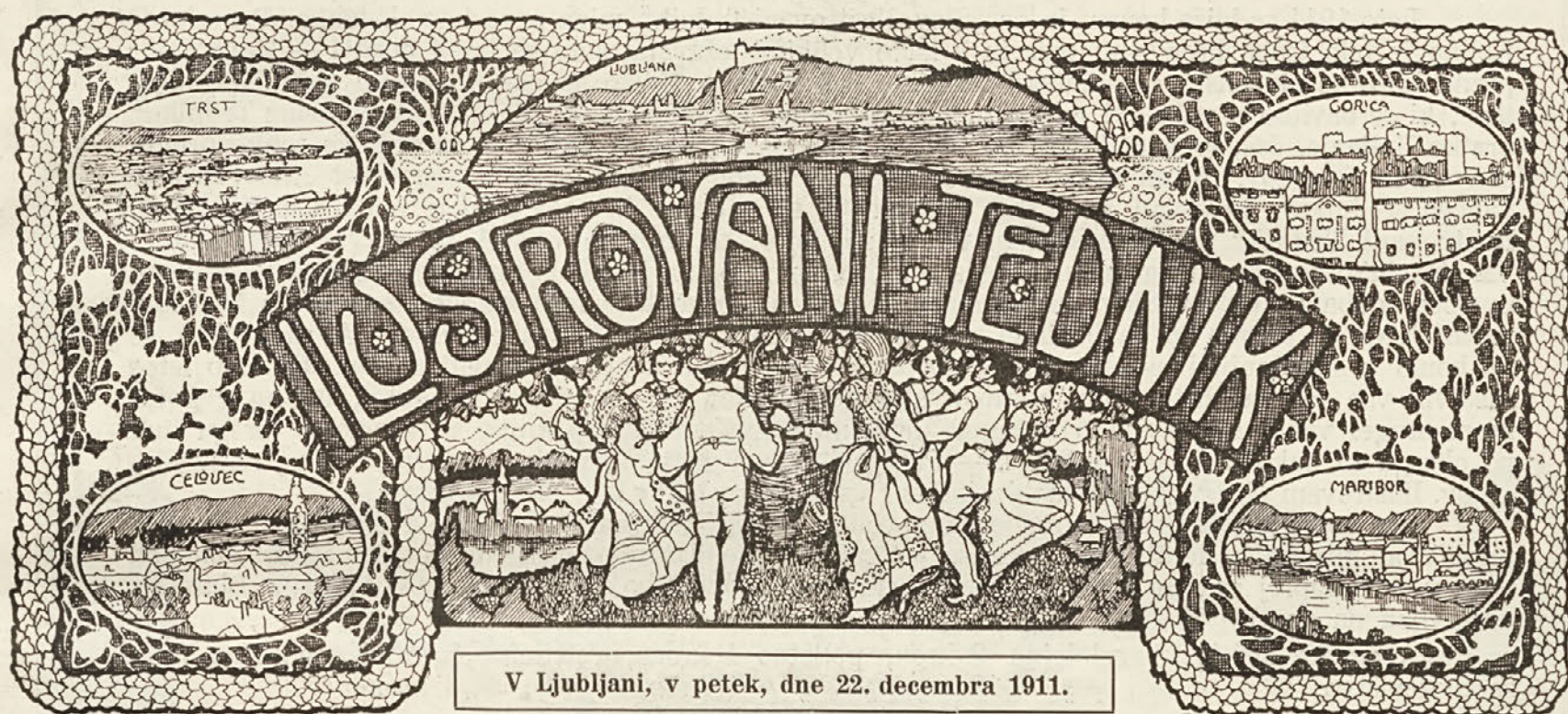

SLOVENSKI

V Ljubljani, v petek, dne 22. decembra 1911.

Naročnina za Avstro-gersko: 1/4 leta K 2.— 1/2 leta K 4.— celo leto K 8.— za inozemstvo: " 2.50 " 5.— " 10.—		Redakcija in administracija: Frančiškanska ulica šte. 12. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 3 dolarje.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 20 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake 6 kron.	Štev. 44.	

Jožef in Marija iščeta prenočišča v Betlehemu.

OB KONCU LETA!

Leto 1911 se bliža koncu, in za „Slov. Ilustrovani Tednik“ mine **prvo** leto obstanka. **Prvo leto!** Koliko je bilo treba premagati ovir in s kako velikimi težavami smo se imeli boriti! — Vsak, kdor pozna žalostne slovenske časnikarske razmere, nas razume. Mnogi so nas imenovali optimiste, idealiste, ki se bavimo z rečjo, ki ne bo in ne bo uspela. Prerokovali so „Slov. Ilustrovanemu Tedniku“ kratko življenje, češ, le par številčk bo izšlo, potem pa bo zaspal, kakor je zaspalo že toliko drugih slovenskih časnikov. A mi nismo izgubili poguma, nismo izgubili vere v bodočnost „Slov. Ilustrovanega Tednika“, in delali smo tem bolj vneto in vztrajno in naše delo je imelo uspeh: „Slov. Ilustrovani Tednik“ se je razširil in udomačil tako, da mu je obstoj in razvoj zagotovljen. Vsi, ki vidijo uspehe našega neumornega dela, priznavajo, da je „Slov. Ilustrovani Tednik“ potreben, in obča sodba je, da si „Slov. Ilustrovani Tednik“ ni postavil le lepe naloge, temveč da ima tudi možnost, da se razvije in da bo imel za naše kulturno življenje še velik pomen. A zadovoljili se ne bomo z dosedanjimi uspehi, temveč bomo čvrsto stopali po začrtani poti naprej. Če smo letos zastavili vse sile za obstoj lista, bomo o **slej delovali na to, da se list s opolni, da bo v polni meri mogel vršiti si stavljeno nalogo.** Razširiti ga hočemo v vse kraje, v vse sloje, ter ga tudi po obsegu in kakovosti spopolnjevati. — Pomagajte nam pri tem narodno-kulturnem delu; razširjajte „Slov. Ilustrovani Tednik“ in pridobivajte mu novih naročnikov!

Ker so pa stroški za ilustracije silno veliki, in ker hočemo, da bo „Slov. Ilustrovani Tednik“ priobčeval **mnogo in lepih slik**, smo se po resnem preudarku odločili, da povišamo naročnino od novega leta naprej za **eno krono**. „Slov. Ilustrovani Tednik“ bo stal (pošiljan po pošti in v Ljubljani dostavljen na dom)

za avstro-ogrske dežele:	celoletno 8 kron,	polletno 4 krone,	četrtno 2 kroni,	mesečno 70 h
za inozemstvo:	„ 12 „	„ 6 kron	„ 3 krone	
za Ameriko:	„ 3 dolarje,	„ 1.50 dolarja,		
v uredništvu prejemani:	„ 7 kron	„ 3.50 krone	„ 1.80 krono	„ 60 „

Posamezne številke se bodo prodajale po tobakarnah, knjigarnah in kolodvorih izvod po 18 h.

Posamezniku se to malenkostno povišanje ne bo poznalo, a nam bo precej pomagalo. — Letošnje leto bomo končali s primanjkljajem in sicer z zelo občutnim, in p. n. naročniki naj nam torej oprostite to malenkostno povišanje naročnine. **Prosimo d-sedanje naročnike, ostanite nam zvesti i naprej in pridobivajte še novih naročnikov.**

Za pridobivanje novih naročnikov damo nagrado: slike Prešerna, Jurčiča in Gregorčiča. Za vsakega novega naročnika, ki plača vsaj polletno naročnino damo po eno sliko — ali njemu ali komur že (za ovoj in poštino je poslati razen naročnine še 40 h). Tudi stari naročniki, ki vpošljejo toliko naročnine, da bodo imeli za pol leta naprej plačano, imajo pravico dobiti po eno sliko, ako vpošljejo za ovoj in poštino še 40 h. — Porabite čas do novega leta za pridobivanje novih naročnikov!

„Slov. Ilustrovani Tednik“ bo **prihodnje leto še bolji** kot je bil letos. Imamo celo vrsto dobrih sotrudnikov, ki bodo pošiljali slike in poročila, in dosegli smo zelo ugodne zveze, da bomo mogli odslej prinašati takoj in lepe slike o važnejših svetovnih dogodkih. — Za listek imamo pripravljena dva zanimiva romana iz zgodovine Jugoslovanov in več krajših povesti, humoresk in črtic.

Da bo pa naš stik z narodom čim ožji, ustvarjamo posebno **organizacijo poverjenikov**. V vsakem večjem kraju hočemo imeti poverjenika ali zastopnika, ki ne bo nabiral le naročnikov, sprejemal naročnino in oglase, temveč ki nam bo **poročal o vseh važnejših dogodkih svojega okoliša ter nam po iljal slike**, tako da bomo lahko vselej takoj dobili in priobčili slike o vseh važnejših dogodkih, ki se zgodijo širom slov. domovine, da ustrezemo čitateljem čim najbolj. „Slov. Ilustrovani Tednik“ postane tako res vez med Slovenci, ki smo razdeljeni na razne dežele, postane pa tudi vez med Slovenci doma in onimi, ki so si šli služiti kruha v tujino, kajti tudi iz teh krajev bomo prinašali i v bodoče slike in poročila.

In še besedo našim slovanskim bratom! „Slov. Ilustrovani Tednik“ že ima sicer precej naročnikov med brati Čehi, Hrvati, Srbi in Bolgari, a še vse premalo. Ni boljšega sredstva za kulturno zblizanje Slovanov, kot je list, ki prinaša poročila in **slike** o sorodnih plemenih, kajti slika zanimala in vpliva bolj kot dolgovezni članki! Priobčevali bomo torej tudi slike o aktualnih dogodkih in znamenitih osebah in krajih iz vseh slovanskih dežel, ter prosimo, da nas slovanska javnost podpira s tem, da nam pošilja slike in poročila ter **razširja** „Slov. Ilustrovani Tednik“ tudi med bratskimi slovanskimi narodi.

Kdor torej hoče imeti vsak teden zanimiv list s **slikami**, naj si naroči „Slov. Ilustr. Tednik“! — Naročniki „Slov. Ilustrovanega Tednika“ dobijo tudi vsako jesen brezplačno lep ilustrovan koledar.

V vse kraje, v vse sloje, v vse slovanske rodbine se naj razširi „Slovenski Ilustrovani Tednik“!

SLOV. ILUSTROVANI TEDNIK

je edini slovenski list te vrste.

Čitajte ga in širite! Naročajte ga in oglašujte v njem!

STAROGORSKI:

Na sveti večer.

„Pojdite, gospod“, je velela mama mlademu uradniku. „Pričakovali smo vas, vse je že pripravljeno.“

Mladi mož je poljubil roko gospej, svoji bodoči tašči, in vstopil v sobo. Na sredi je stalo božično drevo, polno umetnega snega. Raz veje je viselo raznovrstno sadje in pozlačeni orehi. Pomaranče in jabolka, čokolada in druge sladkarije, vse to je nalahno bigljalo na vejah, vmes pa so plaval angeli z razprostrtimi rokami, ta noseč pozlačen venec, drugi napis: „Gloria in excelsis Deo“. Vse to pa je

je držal. In kako dolge ure so bile, cela večnost.“

Nato se je ozrl, če ni mama morda odšla iz sobe. In res; mame ni bilo. Objel je Zaliko, jo pritisnil k sebi in poljubil.

„Kje pa je gospod papa?“

„Zunaj, vsak trenutek mora priti. Ali mi pomagajte, da prižgeva sveče?“

„Na rokah vas vzdignem, ako želite, da se vam ne bo trebalo spenjati,“ odvrnil je Štefan ves srečen.

Med tem se je vrnila mama z gospodom soprogom, Pavlom Pavlovim in tako Štefan ni opazil rdečice na Zalikinem obrazu in sladkega pogleda, ki ga je zadel.

„Vendar enkrat“ je zaklical že pri vratih in se smejal dobrovoljno. „Misli

drevo in vsako leto se jim je zdelo vedno lepše. Gospodična Zalika pa je sedla h klavirju in njeni mehki, beli prstki so se nalahno dotaknili tipk. Tedaj pa je po sobi zadonela tiha, milobna melodija:

„Sveta noč, blažena noč
vse zdaj spi, je polnoč...“

Glasovi melodije so se razlivali po sobi in navdajali duše, da so trepetale sladkega ganutja. Vsi so zrl na božično drevo vlažnih oči, roke sklenjene in poslušali. Bogve, morda so jim ti sladki glasi, to božično drevo pričarali pred dušo detinska leta, ko so v rodni hiši občudovali domače božično drevo in se radovali v krogu domačih, rodni bratov in sester

Na sveto noč.

*K polnočnicam ljudje hitijo:
Rodil se je Gospod nebes;
zvonovi, čuj, krasno zvonijo,
svetu naznanjaje čudes.*

*Sreč sleherno mir objema,
obdaja čut ga blagodet;
približal čas se je rešenja,
ki čakal nanj rod dolgo let...*

*Oj z mano, z mano vrsta cela,
to sveto reč tja v božji hram,
pred jaslami na kolena
padimo in molimo tam:*

*Na betlehemijski ko planjavi
nekoč se zasvetilo je,
se Bogu slava na višavi
in mir ljudem glasilo je,*

*naj zadoni to petje znova,
ki rodu našemu veljaj,
in mukotrpnemu tlačanu
svobode zvezda zasijaj!*

*En sam pogled na nas klečeče,
en sam migljaj, rodov Gospod,
in dvigne se iz spon tlačanstva
svoboden, čil slovenski rod!*

Starogorski.

bilo prepreženo z lesketajočimi nitmi in papirjem. Pod drevesom pa so bili raznovrstni ovitki — darila za vso družino.

Štefan Štefanov se je ozrl pod drevo in njegov obraz je spreletel sladek nasmehljaj. Zazrl je dobro poznan ovoj, darilo, katero je poslal pred dobro uro sem, in katero je gospa mama sprejela, ter položila pod drevesce. Gotovo se bo hčerka, gospica Zalika razveselila tega, saj je od njega, Štefana, ženina oziroma bodočega zeta.

„Pozdravljeni, gospod Štefan,“ je vzkliknila Zalika in zardela stisnila Štefanu roko. Kje ste bili tako dolgo? ... Prej bi prišli, da bi pomagali pripravljati božično drevo.“

„Srčno rad bi prišel“, je odvrnil Štefan, stiskaje Zaliki roko, a urad, urad, ta me

sem že, da vas ne bo in naše ženske so bile že vse obupane. Nū, sedaj je vse v redu. Zalika, prižgi sveče na drevesu, ti mama pa reci, naj se zbere družina.“

In krepko stisnivši roko gospodu Štefanu je djal:

„Sneg naletava, pa še kakšen. Cele cunje.“

„Tem prijetnejše je v gorki sobi v tem času, posebno, če je sveti večer“, odgovori Štefan.

Zalika pa je med tem prižgala sveče. Vse drevo je žarelo v jasni luči in lesk sveč je odseval v pozlačenih in posrebrjenih nitkah in papirju.

Vrata so se odprla in družina je vstopila počasi, tih korakov v sobo. Na obrazih se jim je videlo čudenje in preseñenje. Vsako leto so gledali božično

v objemu očeta in matere. Mogoče so te vlažne oči tiha bol po ubeglih dnevih...

Tudi Štefan je imel rosne oči. A on ni gledal na drevo. Njegovo oko je počivalo na Zaliki, na njenih ustnicah, ki so bile na pol odprte. Rdeča lica njena so se mu zdela še bolj zardela in se razločevala od sijajno bele polti vratu in rok. Zrla je v daljavo, kakor bi sanjala o nečem nedosegljivem, le prsti so nalahno begali po tipkah klavirja.

Ta Zalika! Kako jo je ljubil kako iskreno, kako hrepeneče. Ko jo je zagledal prvič, bilo je na nekem plesu, tedaj se mu je zdela, da je našel neprecenljiv zaklad. S prva se ni upal v njeno bližino, ko pa je videl, da so sami, brez posebne družbe, se je približal njenim staršem in se tako seznanil z njo in njimi. Povabili so ga na

svoj dom, kamor je jel pogostoma zahajati. In tedaj se je zgodilo, da ji je razodel, kako jo ljubi in da mu je Zalika priznala da ga tudi ona ljubi.

Igrala je na klavir neko melodijo, h kateri je pela besede:

„Oh, če bi imela
kakor goska krila,
pa bi, dragi Janko, za teboj
v Šlezijo zletela?“

Gotovo je čitala Sienkiewiczzeve „Križarje“, kjer je pela Zbišku isto pesem Danuška. In Stefan, dasi ni bil tako pogumen, kakor Zbišek, je vendar prijel Zaliko za roke in djal, gledaje ji v oči:

„Zalika, ali bi za menoj tudi zleteli, če bi imeli krila?“

Zalika ga je pogledala, v lice pa ji je šinila rdečica.

On pa je stisnil deklico k sebi in ponovil:

„Ali bi, Zalika.“

Tedaj je ona odgovorila, tako tiho in rahlo, kakor bi zapihala sapica:

„Bi.“

In Stefan je ves radosten poiskal njene ustnice, ki so se mu umikale le nalahno in jo poljubil. —

Zacvetelo je življenje v mladih srcih in kljub porumenelim, odpadajočemu listju v naravi je njuni duši prevevala pomlad. Bistremu očesu gospe mame ni to ostalo prikrito. Videla je spremembo hčerke in ni ji ušlo njeno nestrpno pričakovanje onih dnevov, ko je imel navado priti Stefan. Nekega dne je zalotila hčer, ko je gledala neko fotografijo.

„Zalika?“

Deklica se je zdrznila.

„Kaj želiš, mamica?“

„Kaj pa skrivaš?“

Zalika je bila v zadregi. Ali naj pokaže materi, ali ji naj zaupa? Pogledala je mater in na njenem obrazu je videla vso materinsko skrb in vso ljubezen. In pokazala ji je sliko — Štefanovo.

Mati jo je prijala za roko.

„Zalika, ti ga — ljubiš?“

„Da, mamica,“ je dahnila deklica in vsa rdeča skrila obraz v naročju svoje mamice.

„V resnici?“

„V resnici, mamica!“

Poljubila je hčer na čelo in ni rekla besede. Ali naj prepove ali naj dovoli? Prej mora govoriti s soprogom in Štefanom. Uradnik je, nima bogve kake plače, a živelo se bi, saj ima ona. Ljubši bi ji bil kak doktor ali profesor, a če ljubi Zalika tega, nu, če se oče ne protivi, naj se vzameta v božjem imenu.

In oče se ni protivil. In tudi Stefan, ki je napravil na njo že v začetku dober utis, se ji je prikupil še bolj, ko ji je povedal, da ljubi Zaliko resnično in da ima nekaj privatnega premoženja.

Od tega dneva je prišel Stefan skoraj vsak dan k Zaliki. Zaroka se še sicer ni izvršila, ker je po mnenju materinem nekaj tednov pred poroko za to najboljši čas, a poroke prej itak ne bo, kakor za eno ali dve leti, ker je še ona premlada in gospodu Štefanu se še tudi ne mudi. To je bila sicer kapljica pelina v sladki napoj, a pozabila sta jo brž, ker se jima drugače niso stavile ovire. Oče je seve povsem pritrdil materinim odredbam. —

Zalika je vstala od klavirja.

Družina je vzdihnila;

„Kako lepo, kako krasno... Niti v cerkvi ne igrajo lepše nocoj...“

Gospodična Zalika je bila vesela te preproste pohvale, katero je izrekla dru-

žina, ker je vedela, da je bila izrečena v resnici.

Štefan se je zavedel.

Slike od početka njegove ljubezni pa do sedaj, ki so se mu vrstile pred dušo, so izginile. Pohitel je k Zaliki, ji poljubil roko in djal:

„Bil sem zamaknjen, gospica, ves zamaknjen.“

In Stefan je ves radosten poiskal njene ustnice...

Ona pa mu je odvrnila tiho:

„Tudi jaz, Stefan. Gledala sem še enkrat vse to, kar se je bilo zgodilo. Prsti so tako sami igrali.“

Tedaj pa je pristopila gospa mama k drevesu in jemala zavoj za zavojem in

Goričanka v slovenski narodni noši.

klicala imena, ki so bila zapisana na njih. Vsak je dobil nekaj. Največ seve Zalika. Tudi Stefan je dobil. Dasi je vedel, da je od nje, vendar mu je bilo nekako čudno pri srcu, ko mu je podala gospa smehljaje majhno škatlico. Odprl jo je. V njej je bil monogram na črni svili okusno vezan z zlatimi nitmi. Ročno delo Zalike.

Pohitel je k nji, ji stisnil roko, ter jo pogledal s tako hrepenečim očesom, da ji je jelo srce utripati burneje.

Ko pa je odvila Zalika zavoj, katerega ji je poslal Stefan in med drugimi rečmi zagledala zapestnico, ki se je lesketala v luči, da je jemalo pogled, je stisnila roke na prsi in ostala za hip nepremično, oči uprte v zapestnico. Nato je vstala, pohitela k njemu in mu položila roke krog vratu. Iz njenih ust pa je prišel vzklík, hrepenjenja poln in poln ganutja in ljubezni.

„Ti, Stefan...?“

Nalahno ji je odvil roke in dasi bi jo najraje objel, je dejal ves zbezan:

„Malenkost je to, Zalika, malenkost!“

Tedaj pa je zopet zaklicala gospa mama:

„Prosim, otroci, k večerji.“

Luči na božičnem drevesu so pogasile. Zunaj je naletaval sneg v debelih kosmičih. Po ulicah je vtihnilo vrvenje, le tuintam je zapoznel človek urnih korakov šel nekam, morda domov, morda v gostilno in njegovi koraki so se porazgubljali, stopinje pa je zametel sneg. — — —

*

Sneg je gineval, zima se je umikala pomladi.

Tedaj je prišel nekega dne Stefan poprej k Zaliki, kakor običajno. Bil je žalosten.

In za trenutek pozneje je bila tudi Zalika objokana.

Štefan Štefanov je bil prestavljen v drugo mesto.

Zalostno je bilo slovo. Zalika je jokala pa tudi gospa mama si je brisala solze. A bodrila je oba.

„Ne bodi vendar čudna, otrok!“

Štefan mora iti, in mora, a on se vrne!“

„Pa pisati mora, veliko pisati,“ je djala Zalika, komaj vzdrževaje solze.

„Bom, Zalika, bom. Vsak dan, vsak dan!“

„Da, vsak dan... dvakrat!“

In pisal ji je vsak dan. In ona je pisala njemu, ne sicer vsak dan a tedaj srčneje.

Časih so njena pisma zaostala. Skrbno je vprašal, kaj je, in ko je dobil enkrat kratek dopust, se je peljal k nji. Razveselila se ga je, a ne tako kakor si je želel. Pravila mu je, da se uči kuhanja, šivanja, pletenja in da ima tako malo časa in naj ji ne zamere, da mu časih ne odpiše takoj. Ves čas ji vzame delo.

In on je verjel.

Verjel je tudi tedaj, ko so postala njena pisma že zelo redka.

Težko je čakal praznikov. Tedaj bo zopet enkrat pri njej, tedaj bo vnovič tako lepo, kakor na prvi sveti večer njene ljubezni.

In prišel je sveti večer. Drugi sveti večer. Eno leto je minilo, eno samo leto in koliko se je izpremenilo. Njega je odtrgalo od nje. Bogve, če ga prihodnje leto združi vnovič, če ne začasno, pa za vedno. Lahnih korakov je hitel na kolodvor. Vlak je dirjal po sneženi planjavi, da so predmeti, komaj prikazuje se, že zopet izginjevali, a njemu se je zdelo, da se sploh vlak ne gane z mesta.

Z roko je stiskal majhen zavojček, darilce za Zaliko. In spomnil se je, kako se je pred letom dni razveselila one zapestnice. Smehljaj mu je vzplaval čez ustnice. In letos še le, letos se bo razveselila. Oh, in težko ga že morda pričakuje, saj ji je sporočil, da pride. Najlepše darilo pa ji poda šele potem, pri večerji,

Vojna v Tripolisu: Božičnica na italijanski bojni ladji.

ko ji pove, da je povišan. Nič več noče čakati s poroko.

Iz teh sladkih misli, ga vzdrami sprevednik, ki ga opozori, da bo trebalo izstopiti.

Na cilju.

Poklical je izvoščka.

Cudno se mu je zdelo, da ga ni nikdo pričakoval, a mislil je, da imajo gotovo polne roke dela.

Izvošček je zapeljal v označeno ulico in ustavil.

Štefan je začutil tesnobo v prsih.

Na cilju.

„Kako me bode sprejela. Morda je pri drevescu in ga kinča. Ko bi mogel priti tiho, neopaženo...“

Odprl je vrata, tiho in nalahno. V veži ni bilo nikogar.

Nasmehnil se je.

Iz sobe je zaslišal milobne glasove melodije. Šel je po prstih do vrat. Bila so priprta. Odprl jih je nekoliko. Zagledal je družino, ki je stala zamaknjena, roke prekrižane in gledala na božično drevo, ki se je lesketalo sijaja in navideznega bogastva.

Tam pri klavirju je sedela njegova Zalika in igrala:

„Sveta noč, blažena noč
vse zdaj spi, je polnoč...“

In zraven nje? ... Kdo je to? ... A pozna ga. Doktor Petrov?! ... Kaj dela on tu? ...

Kakor blisk so švigala ta vprašanja po Štefanovi glavi. Tedaj je Zalika nehala igrati. Doktor ji je poljubil roko in ona se mu je ljubeznivo nasmehnila. Doktor pa jo je še vedno držal za roko. Ravno tako, kakor on pred letom dni.

Bled in tresoč se je obrnil Štefan. Kakor bi ga peklo pod nogami, je planil na ulico in dirjal iz ene v drugo. V njegovi glavi je bila ena sama misel.

„Nezvesta mi je postala in jaz tega nisem opazil. Nezvesta že po enem letu...“

In tedaj je krčevito stisnil pesti, kakor bi hotel nekaj razbiti ali streti, a obrišal si je le pekočo solzo — — —

Zazvonilo je k polnočnicam. Cerkev se je napolnila ljudstva. Vsi lestenci, vse sveče so bile prižgane v tem svetem trenutku, ko se je rodil Gospod.

Štefan se je priril v cerkev, sam ni vedel kako, le gnalo ga je nekaj sem, v hram svetosti in skrivnosti.

In ko je mašnik pred oltarjem zaklical s slovesnim glasom: „Gloria in excelsis Deo et in terra pax“ je Štefan pokleknil v kotu in si zakril lice z rokami. Skozi prste so mu pa padale solze, grenke solze ...

*Vsem cenjenim čitateljem
„Slov. Ilustrov. Tednika“
želi vesele božične praznike
uredništvo in upravništvo.*

Vojna v Tripolisu. Vojna v Tripolisu je požrla že ogromne vsote denarja, a koliko je že zahtevala človeških življenj, to se ne da povedati. Kolje in ubija se na debelo, Italijani ne poznajo nobene mere in jim ni dovolj, da so s svincem in smod-

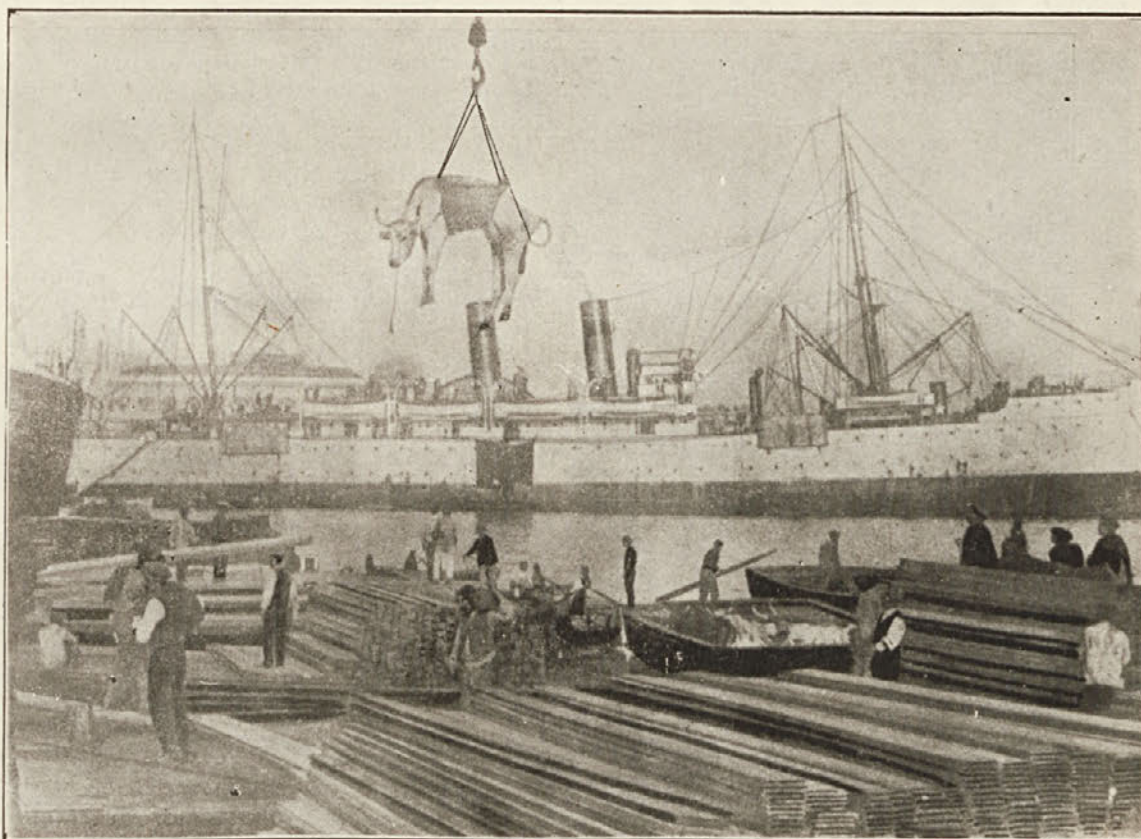
nikom planili na prebivalce, stavijo celo ujetnike pred italijanska vojna sodišča, in je obsojajo na smrt po svojih zakonih, dasi nimajo te pravice. A kaj, močnejši si vzame pravico sam!

Vendar vkljub vsem nasilstvom še italijanske čete niso dosegle posebnega uspeha. Zadnje dni se je obrnilo sicer nekoliko na bolje, a kdo ve, če bo to trajno. Združeni Turki in Arabci, broječi 9000 mož, med katerimi je bilo 650 regularnih vojakov, so napadli Italijane pri Dzelel-Hajlu, 4 kilometre od Bumeliane. Bila je to najkrvavejša vojska v celi

Dr. Pero Magdić.

dosedanji bitki. Najprvo so se morali Italijani umakniti. Pri tem so izgubili 600 mož, dva topa in 42 zabojev streliva. Turki so imeli 240 mrtvih in ranjenih. Ob dveh popoldne so Italijani v veliki premoči začeli z ofenzivo. Vsled uničevalnega ognja so se morali Turki umakniti. Italijani so zasledovali umikajoče se Turke. Razvil se je krvav boj, mož zoper moža. Turške čete so znova prisilile sovražnika, da se je umaknil. Italijani so izgubili v tem boju 240 mož in tri častnike. Turki in Arabci se hočejo do skrajnosti bojevati, da si osvoje zopet Bumeliano. Bojišče je

Vojna v Tripolisu: Vkrčevanje klavne živine za tripoliške čete v neapoljskem pristanišču.

podobno jezeru krvi. V kratkem pride do nove bitke.

V merodajnih krogih v Rimu so skrajno nezadovoljni z vojaškim položajem na bojišču. Pri Tripolisu se je Turkom in Arabcem posrečilo Italijane prisiliti, da so se v neugodnem vremenu naprej pomaknili, dočim so Turki in Arabci zavzeli mnogo ugodnejše pozicije. Isto taktiko pa imajo tudi v Kirenejki, kjer so zbrali 21.000 mož, Italijani pa 25.000. Ker je teren pri Derni za obrambo zelo neugoden, so v Rimu zaradi tega zelo v skrbeh. Za vse slučaje imajo v Neapolju pripravljenih nadaljnjih 10.000 mož, ki so jih deloma že

Ruše na Štajerskem.

vkrcali. Ko še ti dospe v Tripolitanijo, bo štela italijanska armada v Tripolitaniji 75.000 mož. — V Solun dospele trgovske ladje poročajo, da so videle v dafinskem zalivu pri Athosu šest italijanskih vojnih ladij. Tudi pri Rešadiju so se pojavile tri vojne ladje.

Dr. Pero Magdić je eden najuglednejših hrv. politikov, ki so ga razne protinacionalne vlade vedno preganjale. Ban Tomašić ga je suspendiral v najnovejšem času kot župana v Varaždinu in ravno v Varaždinu je bil sedaj ponovno izvoljen za poslanca na programu hrv.-srbske koalicije, katere zaslužen član je, odkar se je ona osnovala. Vlada je porabila vsa sredstva, da bi onemogočila njegovo izvolitev,

ali brez uspeha, ker se njegovi volilci niso ustrašili niti največjih in najkrutejših nasilij. Dr. Pero Magdić prihaja pogostoma in prav rad v Ljubljano, kjer ima dva brata: trgovca g. Pavla Magdića in krojača g. Ivana Magdića. Danes priobčujemo njegovo sliko, v prihodnjih številkah bomo pa priobčili tudi slike drugih hrv. in srbskih poslancev v hrv. saboru.

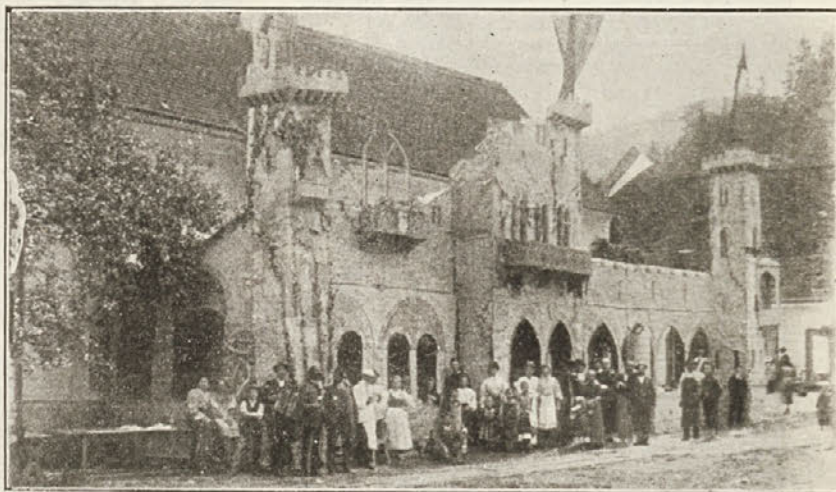
† Dr. Gašpar Gorišek. V slikovitem planinskem kotlu, ob vznožju zelenega Pohorja leže starodavne Ruše. Ruše slove daleč na okolo ne samo po svoji lepoti in krasni leži, po lepi romarski cerkvi, po svoji zgodovinski starosti, marveč še mnogo bolj po vzornem narodnjaštvu svojih prebivalcev. Na tem narodnjaštvu niso mogle ničesar spremenjati trume nemških izletnikov iz Maribora. Našli so pač prijazne in izvrstne krčmarje, vljudne gostitelje a ravno tako dobra in kremenita slovenska srca.

In v tej vasi so dne 25. februarja 1911. nesli ob tisočglavi udeležbi k zadnjemu počitku moža, ki ni imel ne malih zaslug za to, da so Ruše danes to, kar so. Ta mož je bil g. dr. Gašpar Gorišek.

Rojen 11. decembra 1849. kot sin ugledne meščanske hiše v Celju začel se je po zgledu rajnega dr. Hočevarja in Kapusa že v zgodnji mladosti zavedati svojega slovenskega pokolenja. Ne hrupni nastop, ne plamteča beseda sta bili orožje, s katerim je delal za svoj ljubljani narod, nego njegov čisti, od vseh brez razlike stanov in narodnosti spoštovani značaj, bila je ona tajinstvena sila, ki je dala narodnim boriteljem moč in ki je razorožila nasprotnike. Kake so bile Ruše l. 1880., ko je prišel on!!

Nemčurško skoz in skoz zanemarjeno gnezdo, kakor jih je še zdaj vse polno po Dravski dolini.

Predrzo se je obnašala vladajoča klika proti njemu, ko je nepričakovano nastopil s svojim krasnim tenorjem kot pevec in duša oživiljenega kmetskega bral-

Paviljon v obliki starega grada na pevski slavnosti v Rušah l. 1903.

nega društva.

Toda miren in neustrašen njegov nastop je vedel pridobiti slovenski stvari vedno več privrženцев in delavcev.

Popolna zmaga slovenske misli v vseh štirih občinah in končna izvolitev njega za župana občine ruške je bila krona njegovega delovanja.

† Dr. Gašpar Gorišek.

Kaj pomenijo Ruše v narodnem oziru, so pokazale najbolje pri priliki velike pevske slavnosti l. 1906.

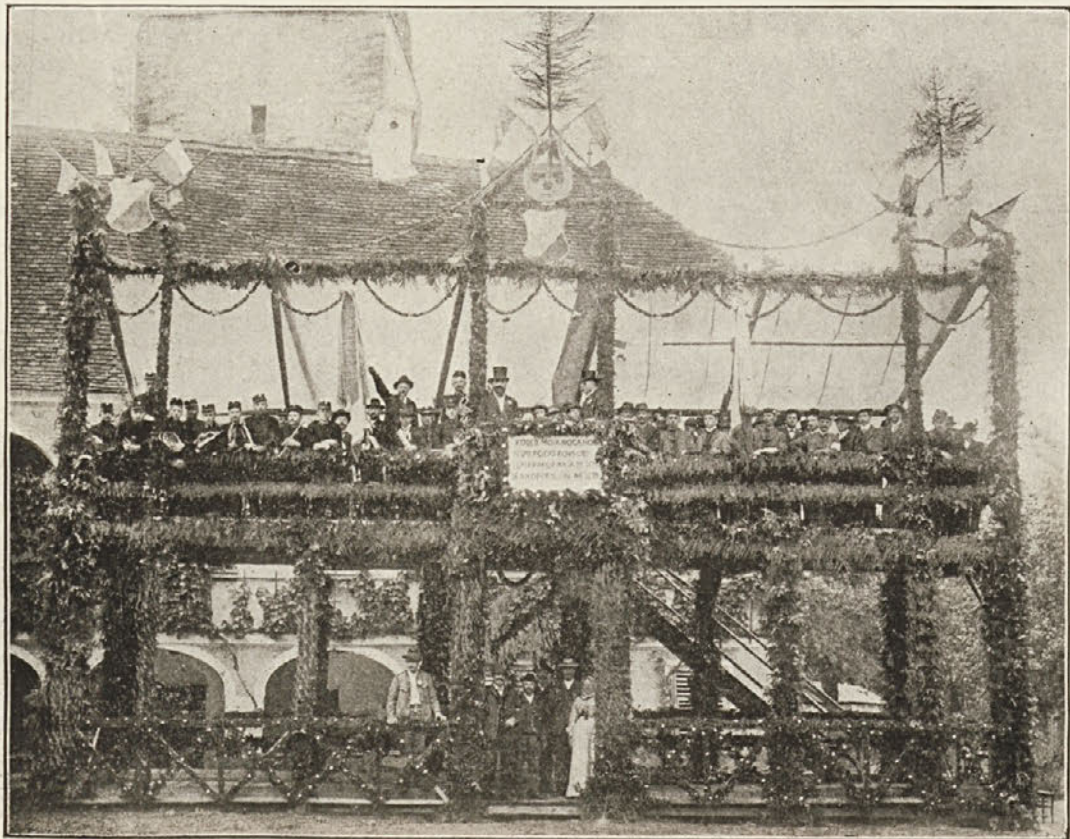
Takrat so se združile pod vodstvom dr. Goriška skoraj vse narodne rodbine Ruš in Amolniki v jeden velik odbor.

Vsak najmanjši je prispeval po svojih močeh narodni stvari. In le tako je bilo mogoče, da je uspela ta prva slavnost v velikem slogu tako nad vse pričakovanje krasno in končala z nevenljivim moralnim pa tudi lepim materialnim uspehom (1800 kron.)

Ker je bila ta slavnost velike, da odločilne važnosti za narodno probujenje štajerskih Slovencev sploh in ne le samo krajevnega pomena, priobčujemo par slik s te veselice, da jih otmemo pozabnosti. Naj bodo te slike pomnik delavnosti za probujenje narodne zavednosti!

Kaj je bil dr. Gorišek svojim znancem kot prijatelj, kot pomočnik, kazal je najbolje njegov pogreb.

Nesteta množica je prihitela od vseh strani, od najrevnejše visoke pohorske

Dr. Gorišek pozdravi udeležence pevske slavnosti v Rušah l. 1906.

kočice do grofovskega gradu. Nemci in Slovenci, vse brez razlike stanu in prepričanja.

Brez strasti, brez zavisti in sovraštva je pritrjevalo vse besedam govornika: „Od zibe do groba ne gane Tvoja se zvestoba“. Redki triumf značajneža v tem od strankarstva zaslepljenem času. Slava njegovemu spominu!

Pošne položnice

smo priložili današnji številki vsem naročnikom, in se jih naj blagovolijo poslužiti za obnovitev naročnine. Tisti pa, ki imajo že naprej plačano, jih naj blagovolijo shraniti, da jih uporabijo o priliki.

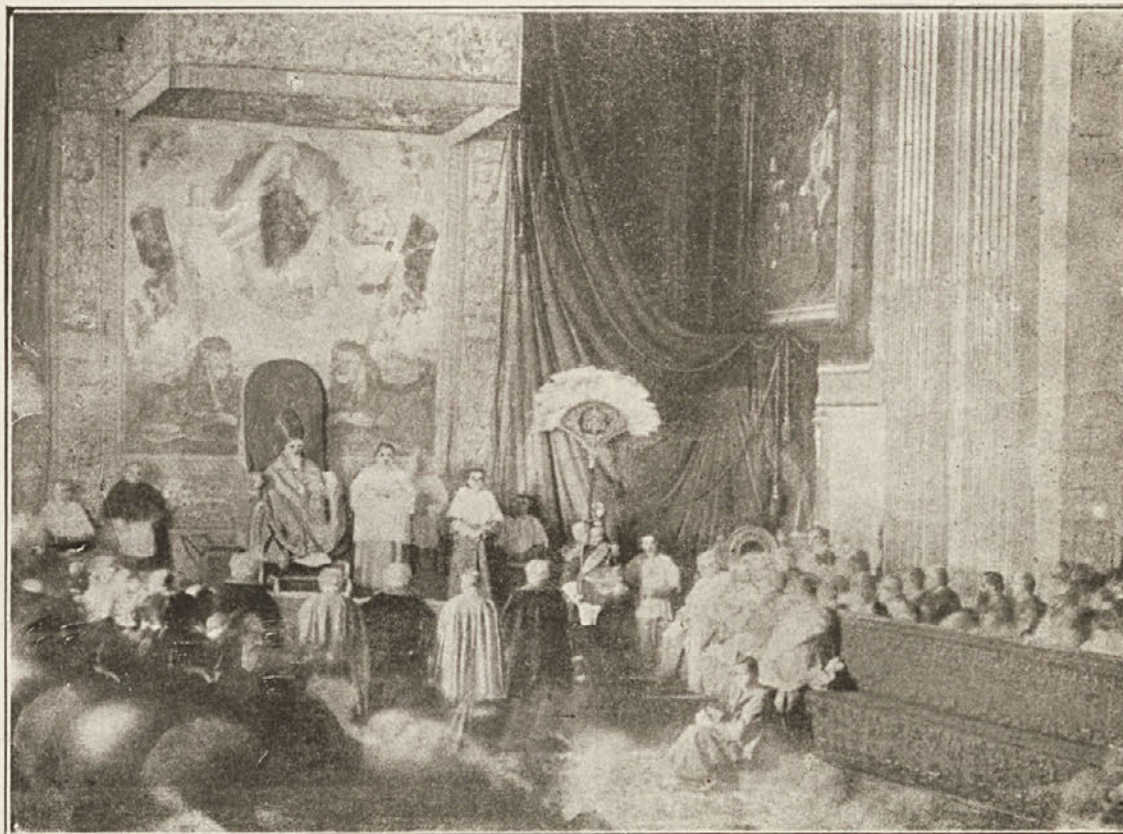
Konsistorij v Rimu in imenovanje novih kardinalov 70 mest kardinalov katoliške cerkve že nekaj let ni bilo izpolnjenih. Veliki stroški, ki so združeni z imenovanjem kardinalov so zavlačevali imenovanje. Skrb za nasledstvo na stolici sv. Petra je dala sv. Očetu povod, da je imenoval nove kardinale in jim tako podelil aktivno in pasivno volilno pravico za volitev novega papeža. Pri tem je prišlo tudi do razgovora, če bi bil lahko kdaj izvoljen tudi neitalijanski kardinal za papeža, ker so novoizvoljeni kardinale vsi izven Rima. Dognalo pa se je, da stoluje večina kardinalov v Italiji.

V tajni seji je imenoval sv. Oče 18 novih kardinalov, med njimi dva avstrijska nadškofa, mons. Franc Bauer, knez in nadškofa v Olomucu, in mons. Franc Nagl, knezonadškofa dunajskega. Trinajst novoimenovanih kardinalov je bilo navzočih v Rimu. Ostalih petim, med njimi obema avstrijskima, se je izročil baret (kardinalski klobuk) po vladarjih dotične države, v kateri prebivajo. Knezonadškofu Bauerju in Naglu je izročil bareta naš cesar v vsem sijaju v dvorni župni cerkvi, kjer so bili navzoči vsi dostojanstveniki.

† **Dr. Mihael Bergman.** 12. t. m. ob 3/4 6 zjutraj je umrl dr. Mihael Bergman, zdravnik v Žalcu, na posledicah operacije. Po celi Savinjski dolini je razžalostila ta vest slehernega, zakaj dr. Bergman je bil vzoren in izvrsten zdravnik in človekoljub. Kot izvrsten zdravnik ni slovel samo po celi Savinjski dolini nego tudi še daleč iz-

ven nje. Že način, kako je umel občevati z bolnikom, mu je pridobil simpatije in neomejeno zaupanje. K temu je pa še pripomogla njega izredna spretnost in velika

je storiti dolžan. Najlepši spomenik si je postavil poleg drugih s tem, da je pozidal krasno, novo farno cerkev v Št. Pavlu, ki je ena najlepših v Savinjski dolini, in

Konsistorij v Rimu in imenovanje kardinalov: Papež Pij X. imenuje v konsistoriju 18 novih kardinalov.

požrtvovalnost, s katero je sledil vsakemu klicu, akoravno je sam bolehal na želodcu in črevesih. Njegova ljubeznjivost in blag značaj, ga je delala priljubljenega v vseh slojih. Bil je časten občan občin: Petrovče, Gotovlje, Griže, Velika Pirešica, Št. Peter v Savinjski dolini, Št. Peter pri Preboldu. Že to kaže, da je bil najpopularnejši človek v celi Savinjski dolini. Dr. Bergman je bil tudi med prvimi posestniki, ki so sadili hmelj, kateri je sedaj glavni dohodek Savinččanov. Za hmeljarstvo in njega povzdigo se je živo zanimal. Bil je soustanovnik in do svoje smrti predsednik „Hmeljarskega društva v Žalcu“ in zadruga „I. južno-štajerska hmeljarna v Žalcu“. Ravno tako je bil soustanovnik in član načelstva „Savinjske posojilnice v Žalcu“.

Porodil se je na Vranskem 16. septembra 1850. Njegov oče je bil praktičen zdravnik. Dr. Bergman se je po končanih študijah naselil l. 1875. v Žalcu kot zdravnik in se l. 1879 oženil s Franjo roj. Roblekovo, sestro poznejšega državnega poslanca Franca Robleka.

Pogreba, ki se je vršil v četrtek 14. t. m. ob 3. uri popoldne se je udeležila velikanska množica. Po njem žaluje Žalec in vsa Savinjska dolina. Zapustil je vdovo, sina, ki je zdravnik v Žalcu in tri hčere, od katerih je ena poročena z dr. Kalanom v Celju.

Umrli je mož, a njegov spomin ni umrl. V srcih, ki so ga poznali bo živel i naprej.

Norbert Zanier. Ni ga menda kmalu moža, ki bi bil za svojo občino toliko koristnega storil kot je storil gosp. Norbert Zanier, veletrgovec in veleposestnik za svoj rojstni kraj Št. Pavel, posebno za njega olupšavo. Ravnal se je vedno po lepih Gregorčičevih besedah: „Ne le, kar velevaru stan, ampak, kar more, to mož

mного drugih stavb ki so vse v kras Št. Pavlu.

Njegove zasluge ceni vse šentpavelsko prebivalstvo. Občinski odbor ga je vsled tega imenoval 15. okt. t. l. častnim občanom šentpavelskim ter mu izročil 3. decembra v okrašeni občinski pisarni slovesnim načinom krasno diplomu. Slavljenec, ki o vsem niti slutil ni, se je ginjenim srcem zahvalil za nepričakovano odlikovanje.

Slavnost je okrasil z lepim slavnostnim govorom gosp. nadučitelj v p. Josip Vidic in domači pevski zbor, ki je slavljenca zapel par lepih pesmi.

Gosp. Zanier je tast velezaslužnega nepozabnega bivšega državnega poslanca gosp. Robleka. Njegova čislana rodbina je

Konsistorij v Rimu in imenovanje kardinalov: Kardinal-knez in nadškof dunajski dr. Franc Nagl.

Konsistorij v Rimu in imenovanje kardinalov: Kardinal-knez in nadškof olomuški dr. Franc Sv. Bauer.

Josip Jurčič

kot vrlo narodna in dobrotna daleč na okrog znana. Dal Bog, da bi slavljencev prav mnogo let užival svoje odlikovanje!

Iz nove domovine Slovencev. Radi se spominjajo ameriški Slovenci svoje stare domovine in so tudi z njo v tesni zvezi. Najbolj pa jih vežejo slovenski časopisi in sedaj v prvi vrsti „Slovenski Ilustrovani Tednik“. Nešteto imamo razglednic, katere nam pošiljajo. Hvala vsem, za veliko zanimanje za naš list!

Slovenec je rad vesel in poje tudi v novi domovini, kakor je pel v stari in se družijo v društva. Danes prinašamo nekaj slik iz kraja Scofield v državi Utah, Zedinjene Amerike. Tam so si tamošnji Slovenci ustanovili podporno društvo in so

se pod geslom „vsi za enega, eden za vse“ udeležili veselice pevskega društva „Gorenjski Slavček“. Večina pevcev in pevk je doma z Bleda na Gorenjskem. Njih pevovodja je g. Stanislav Volarič, sin skladatelja Volariča. Kraj Scofield je videti, kakor kaka Gorenjska vas. Pod hribi, ki se vidijo ne sliki, so znameniti premokokopi. Eno sliko, ki nam kaže pogreb mladeniča Slovenca, ki se je ponesrečil priobčimo prihodnjic.

Naši čitatelji tostran tiste velike mlake vidijo torej potom našega lista slike iz življenja bratov in rojakov v Ameriki. Skrbeli bomo, da še priobčimo več značilnih in zanimivih slik iz življenja naših ameriških rojakov.

NESTLÉ-JEVA
moka za otroke
Popolna hrana za dojenčke, otroke in bolnike na želodcu.
Vsebuje pravo planinsko mleko.
Škatlja K 180 v vsaki lekarni in drogeriji.

Modni salon Ozmec Pepina
Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.
Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Revolucija na Kitajskem. Revolucijonarno gibanje v kitajski državi še dolgo ne bo uspelo do vrhovne premoči. Po prvih občutnih porazih vladnih čet na vseh postojankah, je bilo videti, da se že lahko preštejejo dnevi, ko dospejo revolucionarne čete pred Peking, preženejo dinastijo in proglasijo ljudovlado. Med tem pa so cesarske čete imele dokaj povoljne uspehe na bojišču in dinastija je dobila vnovič pogum. Revolucionarji pa nikakor ne dvigajo na svojih uspehih, nego so celo že prišli poslanci devetih vstajniških provinc v Shanghai, da sestavijo določbe za ljudovlado, izvolijo novo glavno mesto in dajo za parlament volilno pravico.

Dokler se vstaja ni obrnila tudi proti

prebivalcem drugih držav, so tuje države mirno gledale to gibanje. Sedaj so se pa zavzele, posebno Angleška in Rusija, da posežejo vmes. V provinci Šensi in Junani je bilo mnogo Evropejcev umorjenih. Moritev Mandžujev traja naprej in poročila trdijo, da jih bilo dosedaj umorjenih okoli 20.000.

Drobiž.

Na kolodvoru.

„No, Janez, ali greste tudi v Ameriko?“

„Seveda!“

„Zakaj pa vlačite potem prazne vreče s seboj?“

„Da bom denar notri djal!“

Moderna obitelj. Nov strežaj: „Ali imate avtomobil?“ — Kuharica: „Da, pa ta je samo za nas služinčad, gospoda se vozi z eroplanom.“

Posojilo. „Kaj hočeš raje, da ti podarim 99 K ali da ti jih posodim sto?“ — Nečak: „Striček, veš, 100 je ena več kakor 99; posodi mi torej 100 K.“

Znamenje. Hišnik prinese gospodarju namnino od strank in pravi: „Volčič v 4. nadstropju noče plačati stanarine, pravi, da je stanovanje mokro.“ — „No, no“, odvrne hišni gospodar, „to je gotovo znamenje, da je Volčič — suh.“

Postrežljiv zet. „Sosedov pes je danes ropet napadel mojo mater, ne vem, kaj bo. Mati bo odšla, če ne ukreneš kaj“, je potolažila žena možu. — „Tako, odšla bo? Torej se boji psa? Takoj grem k sosedu in kupim psa.“

Značaj. Sodnik k obtožencu (mednarodne mu goljufu) „... in tudi v politiko ste se mešavali“. — „Ne, gospod sodnik, protestiram; s politiko nisem hotel imeti opravka, ker politika pokvarja značaje.“

Jetnik. (ki je obsoben v dosmrtno ječo: „Nocoj sem imel prijetne sanje. Sanjalo se mi je, da so mi tu odpovedali — stanovanje.“

Izvrsten rokodelc. Žid Blumenfreund je zanesel svojo uro židu urarju v popravilo. Za 14 dni gre po njo in plača 3 K za popravilo. Ko pride domov, pogleda na uro in vidi, da ura ne gre. Jazen gre nazaj k urarju in mu reče: „Priatelj, pokvaril si mi uro in ne popraviš. Prej je vsaj slabo šla, zdaj pa ne gre čisto nič. Pokvaril si mi uro, plačaj jo.“ Urar: „Pokvaril? Kako pokvaril? 14 dni je tvoja ura tukaj ležala in niti dotaknil se je nisem. Kako bi jo naj bil pokvaril?“

Cel osel. „Vinko, ali veš, da si kakor osel?“ — „No, kakor osel! Pa zakaj?“ — „Veš, zaradi trmoglavosti tvoje žene.“ — „No, to pa ni slab dovtip, tega moram povedati svoji ženi“, pravi Vinko in odhiti domov. — „Ti, stara“, pravi pri večerji, „ali veš, da sem jaz kakor osel, pa veš zakaj?“ — In čaka je trenutek, misleč, da bo njegova žena osupla; ampak ni osupnila, temveč mu je takoj odgovorila s pomilovanjem: „Menim, dragi, da nisi le kakor osel, temveč da si cel osel, ker si takšen rojen.“

Tudi tolažba.

„Vaša bolezen je napredovala že tako hudo, da je vseeno, če vam prepovem pivo ali ne.“

„No, to me pa res veseli.“

Poziv.

Za vsak večji kraj oz. občino ali župnijo želimo imeti poverjenika ali zastopnika, ki bi razširjal »Slov. Ilustr. Tednik« ter sprejemal tudi naročnino in oglase. — Marsikdo bi se še naročil nanj, ko bi ga lahko naročil pri kakem domačem človeku in »Slov. Ilustr. Tednik« bi se lahko zelo razširil, če bi imel delavne poverjenike po vseh večjih krajih.

Poverjeniki dobe povrnjene vse stroške — tudi za poštino — in še primerno nagrado. Kdor želi prevzeti mesto poverjenika, naj takoj naznani svoj na-lov upravnistvu »Slov. Ilustr. Tednika« v Ljubljano, ki mu pošlje potrebna pismila in tiskovine.

Dosedaj že imamo 14 poverjenikov, ki so se sami priglasili in ki jako uspešno in častno delujejo za »Slov. Ilustr. Tednik«. — Delovali bomo vzajemno na to, da sistematično organiziramo poverjeništna po vseh slovenskih krajih in razširimo »Slov. Ilustr. Tednik« v vse kraje in v vse sloje.

Vsak in vsaka, ki hoče pri tem narodno-kulturnem delu sodelovati, naj se, prosimo, prijavi za poverjenika.

Tvrdka R. Diehl, žganjarna v Celju, je slovensko podjetje. Opozarjamo na inserat.

Volitev župana v Ljubljani. Dne 18. t. m. je bila volitev župana v Ljubljani, in čeprav smo že prej prosili in tudi še pred sejo, se našemu poročevalcu ni dovolil v posvetovalno dvorano vstop s fotografskim aparatom, temveč le na galerijo. Od tam je sicer fotografiral, a slika ni za rabo, ker galerija je previsoka in dvorana mala. — Protestiram o javno zoper to, da se našega poročevalca ni pustilo s fotografskim aparatom v dvorano, kajti kar je za druge poročevalce pero in svinčnik, to je za nas fotografski aparat. Naš poročevalec bo poročal vselej le resnico, kajti fotografski aparat reproducira slike oseb in dogodkov tako kakor

Norbert Zanier, častni občan v Št. Pavlu pri Preboldu.

so v resnici in ne more zavijati in ali si celo kaj izmišljevati. — Javni zastopi i. dr., kamor imajo dostop časnikarski poročevalci, se bodo že morali sprijazniti z mislijo, da bo tudi naš poročevalec beležil s fotografskim aparatom.

Slike Prešerna, Jurčiča in Gregorčiča tiskarna vsled obilega dela, ki se je baš pred Božičem nakopičila, žal še ni dovršila. Do-

Št. Pavel pri Preboldu v Savinjski dolini.

tiskane pa bodo v dveh barvah in v velikosti 52×37 cm gotovo v sredo in četrtek 27. in 28. t. m. ter se bodo takoj 29. začele razpošiljati. Prosimo cenjene naročnike, naj potrpe. Gotovo je nam najbolj neljubo, da se stvar tako zavlačuje; a lepo delo se ne more opraviti tedaj, ko je silno mnogo dela, ker za lepo delo je treba časa. — Da vsaj nekoliko potolažimo naše naročnike priobčujemo danes sliko Jurčiča. Ta ni tako lepa kot pa bodo one potem, kajti to je mala in tiskana z navadnim tiskarskim črnilom in le enobarvna, med tem ko bodo nove slike Prešerna, Jurčiča in Gregorčiča 52×37 cm velike, natisnjene na fin kartonpapir v dvobarvnem tisku.

Pridobivajte nam novih naročnikov! Za vsakega, ki plača vsaj polletno naročnino 4 K damo po eno sliko. Za ovoj in poštnino je pridjati še 40 h.

Nekdaj se je lahko izdelalo jasne fotografije le ob lepem vremenu, dandanes pa je fotografska umetnost tako napredovala, da se dajo s pomočjo umetne luči napraviti lepe slike tudi ob slabem vremenu in večernih urah. Fotograf Krema v Ljubljani, Fran Josipa cesta, ima vse potrebne priprave, da lahko fotografira tudi ob slabem vremenu in ob večernih urah in izdeluje najfinejše slike. Opozarjamo na njegov oglas v današnji številki.

Železnato vino lekarnarja Piccolija je najboljše izmed vseh železnatih vin, ker ima toliko železa, kolikor ga je po zdravniških poskusih potrebno za odraslega člo-

veka. Druga železnata vina pa večinoma ne vsebujejo več železa kakor navadna vina.

Kaiserjeve prsne karamele, ki se dobijo v vsaki lekarni in mirodilnici, so res zelo pripravno in dobro učinkujoče sredstvo proti kašlju. Če se kadi megla, ali je drugače

† Dr. Mihael Bergman.

mrzlo vreme, se vzame en bonbon v usta, ki je zelo prijetnega, sladkega okusa in se tako zavarujemo proti prehlajenju grla. Opozarjamo na tozadevni inserat.

Opozarjamo na inserat Kracmer, trgovino s klavirji.

IVAN KACIN,
Novi Vodmat 151, Ljubljana,
izdeluje vsake vrste

:: harmonije ::

po najnovejšem ameriškem sistemu za pevsko društva, šole, privatne itd. pod tovarniško ceno. Sprejemajo se tudi popravila. Cenik franko in gratis. Plačila tudi na obroke.

Kdor želi
kupiti

kako posestvo i. dr. na slovenskem Koroškem naj se obrne pod 'Gorotan' na upravnništvo Tednika.

Vljudno priporočam svojo

knjigoveznico

v mestu in na deželi.

Albert Feldstein
v Ljubljani, Radeckega
cesta št. 12.

Prva štajerska trsničarska zadruga, pošta Juršinci pri Ptuju ima na prodaj

**cepljene
- trte -**

najboljše kakovosti in sicer vse priporočljive vrste na običajnih podlagah, kakor tudi na različnih križankah — Ceniki so brezplačno na razpolago.

Golša

se da odstraniti brez joda sredstvom, ki je izumil, zdravljenec, četudi so bila brez uspeha vsa druga sredstva. Zadrževajte takoj proti vpslatvi 20 vin. znamkah naš prospekt

Kemični laboratorij Paracelsus Sternberg 2 Morava.

- Vsak gospod, -

ki vpošlje 50 vinarjev v znamkah, dobi zanimivo knjižico. — Robert Kratochvíl Toplice, Češko.

Otroci ruskega carja: Od leve na desno: Velika kneginja Marija (roj. 1899), Tatjana (roj. 1897), Anastazija (roj. 1901), Olga (roj. 1895), veliki knez, prestolonaslednik Aleksij (roj. 1904).

Po petnajstih letih.

Novela. Spisal L. Braun. — Poslovenil Ad. S.

(Dalje.)

„Dovolite, da pričnem takoj“, začne Vranovec, „da gospoda barona ne bom predolgo zadrževal. Tukaj imam majhno menico od gospoda barona, ki jutri zapade.“

„In radi tega se upate, da me danes nadlegujete?“

„Prosim oprostite, ker ni moja krivda. Kakor je gospodu baronu znano, sem samo agent in prihajam od gospoda Paricija, kateri me je poslal, da predlagam gospodu pl. Selhovu nekaj drugega, če bi mu ne ugajalo izplačati v denarju. Za gospoda barona je seve to malenkostna reč, samo devetnajsttisoč goldinarjev, ali gospod Paricij —“

Baron plane po koncu. Njegov obraz je kazal neverjetnost in čudenje.

„Kak papir je to?“

„Gospod Paricij je dobil menico od nekega prijatelja gospoda barona, od pl. Šmetova na Barnevicah. Gospod baron se morda spominja —“

„Šmetov?!“ zavpije baron. „On je —?“ Njegov obraz je postal blede, spacen od srda. V divji jezi je pograbil stol in ga vrgel v kot, da je Vranovič preplašen odskočil.

„On je — on je menico prodal?“ je vpil baron in dirjal po sobi in preklinjal. „Nesramnež ki je že dobil od mene celo premoženje!“

Agent je mirno čakal, da se baron pomiri. Nato je djal:

„Umem, da je gospodu pl. Selhovu neprijetno, ker vam je prišlo nenadoma. Ali zakaj ste jezni na gospoda Šmetova? Saj prihajam, da napravite dobro poravnavo!“

„Kako je upal on menico prodati?“

Vranovec je zmajal z ramami.

„Gospod pl. Šmetov je najbrž rabil denar in je dal menico gospodu Pariciju, ker ve, da ima on z vami kupčijske zveze. In gospod Paricij je kupil rad papir — gotov papir in gospodu baronu je le malenkost, da poravnava to menico.“

Baron je spoznal, da mu treba miru. Čim mirnejši je, tem boljše pogoje lahko dobi glede menice.

„Prav pravite“, odvrne in s silo za-
duši jezo. Malenkost mi je, plačati to menico. Vendar je vsota nekoliko visoka — cela stvar mi je sitna prav sedaj pred žetvijo — poleg tega sem še drugje vezan. Podaljšanje menice bi mi bilo dobro došlo. Nadejam se, da vas je gospod Paricij poslal, da mi stavite pogoje glede tega.“

Agentov obraz je preletel lahek nasmeh, katerega je hitro potlačil. Poznal je predobro baronove razmetre, da bi se dal preslepiti s takimi besedami.

„Uganili ste, gospod baron“, je rekel agent. „Res me je poslal gospod Paricij in mi djal, naj grem k gospodu baronu s to menico. Njemu je lahko plačati jo, mi pravi, a čemu bi dajal denar, katerega lahko drugje rabi, da živi, kakor poželi tako velik gospod. Zakaj? Dokler ima

„Samo košček smrekovega gozda med parkom in cesto, ki pelje na Barnevice.“

„Gospod, to je nesramnost“, vskipi baron.

„Za Boga, kaj hočete, gospod baron? Podiranje dreves stane denarja in vožnja do železnice je draga. Gospod Paricij ima malo koristi od tega, on hoče le biti gospodu baronu na uslugo —“

„O vem, kake koristi bo imel ta pijavka“, zaškrta baron z zobmi. „Ta kos je vreden trikrat toliko.“

Vranovec je zmajal z ramami in pristopil bližje k baronu.

„In kaj bi še rad povedal gospodu baronu? Ako hočete odstopiti ta košček gozda, še se lahko kaj naredi. Mogoče bo primaknil gospod Paricij dva do tritisoč goldinarjev, samo, da bolje uporabi svojo žago. Tudi če bi bil gospod baron kedaj v denarni zadregi, dobi vedno denar pri gospodu Pariciju pod zelo ugodnimi, prijateljskimi pogoji. Ako smem, svetoval bi vam, da sprejmete to ponudbo.“

„In če je ne sprejemem?“

Agent je zamežikal prekanjeno, kot bi hotel reči, da to ni mogoče in pretnja le navidezna, da izsili še nekaj tisočakov.

„Gospod baron ste prevelik gospod, da bi se prepirali za tako malenkost. Kaj je plemiču, kakor ste vi, za to, ali ima v svojem neizmernem gozdu nekaj debel več ali manj. On pusti, da zasluži tudi nekaj ubog trgovec?“

„Pijavke!“ zagrmí baron, nezmožen se dalje premagovati. „Ven!“ Pri tem je dvignil bič tako preteče, da je Vranovec plašno odskočil tja do vrat. „Torej smem jutri udeležiti menico?“ vpraša in prime za vrata.

Baron povese glavo. Pozabil je popolnoma, da jutri menica zapade, kakor sploh ni mogel razumeti, da je baron Šmetov, ta igralni satan, odstopil časten dolg drugemu. Ni bilo več pomoči, mora ponudbo sprejeti, ker ni mogel, plačati tolike

vsote. A prisegel je pri sebi, da bo satana, ki ga je prisilil k temu, še izplačal.

„Povejte gospodu Pariciju, da ga jutri dopolne ob deseti uri pričakujem, da skleneva pogodbo.“

„Prav, gospod baron. Priporočam se gospodu baronu — bom sporočil.“

Vranovec se je še nekaterikrat priklonil in odšel. Baron pa je sedaj, sam, brez prič, pustil srdu svojo pot. Vso jezo je izlival na prijatelja, katerega postopanje se mu je zdelo, kakor izdajstvo.

Baron je pritisnil vroče čelo na steklo in gledal po dolini, kjer se je dvigalo po-

Slovenci v Ameriki: Pevsko društvo „Gorenjski Slavček“ v Scofield v državi Utah. Kapelnik g. Volarič.

tako velik in lep gozd, ki mu ni v nobeno korist, kakor, da postrelja nekaj zajcev in srn. Idi, Vranovec, in stavi gospodu baronu predlog, naj denar obdrži in meni odstopi košček gozda. Veliko stroškov sem imel, da sem postavil žago, in če jo bom

Slovenci v Ameriki: Scofield v državi Utah. Pod hribi so premogokopi.

moral zopet hitro vstaviti, nimam od tega nič drugega kakor samo škodo. Če mi pa prepusti gospod baron košček gozda za devetnajsttisoč goldinarjev, je dobro za oboje. Gospod baron obdrži denar in jaz pokrijem svoje stroške. Povej mu to, Vranovec. Gospod baron Selhov je pameten mož in velik gospod, in bo izprevidel, da je moj predlog prijateljski in dober.“

Baron je poslušal in sedel temnega obraza na naslonjaču ter grizel smodko.

„In kaj zahteva gospod Paricij“, vpraša čez nekaj časa.

slopje Barnevice. Naenkrat plane kvišku, sname samokres s stene in odpre okno. Na stranskem poslopju je sedel golob. On pomeri. Strel poči in golob pade zadet na tla.

Strašen nasmeh spreleti baronov obraz. „Roka je še mirna“, zamrmra, „in povračilo si poiščem na izdajniku, kakor gotovo mi je Selhov ime.“

VII.

Ko je baron odšel, je djal Martin.

„Govoril bi rad s teboj, Josip, zato sem prišel semkaj. Žal mi je, da smo tako nesporazumljeni.“

Josip ga je pogledal. Na obličju se mu je poznalo, da je raztresen in da so njegove misli nekje drugje.

„Nesporazumljenje? Predstavljaš si, da ni nobenih“, odvrne hladno. „Ne tako, Josip“, nadaljuje Martin. „Prosim te za pošteno spravo, ne samo za navidezno. Delal sem ti krivico, bil sem neprijazen in nevljuden, to uvidevam. Ali hočeš odkloniti roko, katero ti ponuja v spravo tvoj starejši brat? Pomisli, da si tudi ti grešil v svojem življenju.“

Te besede, ki bi v drugem slučaju težko našle kak odmev v Josipovem srcu, niso sedaj zgrešile svojega cilja. Pogledal je plaho bratu v oko. Te besede so ga

ganile, kakor opomin vesti. Ali je bil brez krivde? Ali ni podlegel strasti še pred pičlo uro? Ali ni imel divjih misli? Vse to mu je šlo bliskoma po glavi.

„Pojdi“, reče na to resno a vendar prijazno. „V sobi se pogovoriva več.“

Molče sta korakala po ozkih stopnicah v stanovanje Pavlovo. Oskrbnik se še ni vrnil. Sedla sta na stole in se gledala nekaj minut molče.

Nato je jel Martin s tihim glasom:

„Ti se jeziš na me; in prav imaš. Jeza, katera se mi še ni podelila od takrat, mi je vskipela vnovič, ko sem te včeraj zopet zagledal. Tvoja zunanost ni bila taka da bi me razorožila. Ti si mi takrat prizadel veliko bolešt, zakaj pota učitelja morajo biti čista, njegova hiša in družina bi naj bila vzor, za zgled mladim in starim. Ti si pa bil sanjač, revolucionar, ki je hotel vse prevreči, kar je bilo drugim sveto.“

„Pustiva te reči, Martin“, ga prekinje Josip. „Najino življenje je bilo zelo različno. Katero je bilo boljše, katero slabše, ne bova prepričala drug drugega. Poskusiva raje, da se vsaj sporazumeva.“

„In ravno za to sem prišel. Rad bi bil, da me tudi razumeš, zato sem segel tako daleč nazaj v preteklost.“

„Razumem te tudi brez tega“, de Josip z lahno ironijo. „Vem, da je bila tvoja

skrb, gledati name, a nečem ti tega oporekati, tudi ne vprašati, zakaj si se sedaj nenadoma tako predrugačil —“

Martin je povsili na te besede oči in postal nekako nemiren. Josip pa je nadaljeval:

„— nego z veseljem pozdravljam ta preobrat. Želiš, da se sprijazniva in to želim tudi jaz; ne zapustil bi rad rodni tal z jezo v srcu na svojega brata, zakaj vrnil se pač ne bom več. Zato pozabiva mržnjo. Daj mi roko, sinovi enega očeta se naj ne ločijo v sovraštvo, ako-ravno so njih življenski nazori različni.“

Učitelj je stisnil bratu roko in njegove oči so postale vlažne. Bil je resnično ginjen.

„Hvala ti, brat, hvala za tvojo spravljaljivost. Žal mi je, da sva živela toliko let v bratski mržnji. Proč je to. Sprejmi torej moje povabilo in bodi mi ljub gost. Mogoče ostaneš vendarle tu — in to bi me zelo veselilo.“

Josip zmaje resno z glavo.

„Ne, Martin. Zakaj ne, — tega ne moreš umeti, akoravno bi ti razložil. Jutri moram proč, najbrže za vedno. Če mi hočeš izkazati bratsko prijaznost, izpolni mi eno prošnjo.“

„Rad, če je v moji moči!“ (Dalje.)

Vojna v Tripolisu: Turške čete in Arabci pod poveljstvom turških častnikov napadajo italijanske postojanke. Boj moža proti možu.

Vstaja na Kitajskem: Revolucionarska konjenica odhaja iz Hankaua.

Češke salonske brikete
ter češki kosovni in
orehovi

== **PREMOG** ==

obče priznana kot najboljša kurivo,
priporoča po naj nižji ceni

J. Pavlin, Ljubljana, Nova ulica št. 3.

Lepa bukova drva po 6 K met.
in cenejše.

TRI ŽLICE

eleznatega in a lekarja Piccolija
ž Ljubljani, c. in kr. dvorn. založn.,
vsebujejo množino železa, ki jo mora
zaužiti odrasli človek vsak dan, ako
njegov organizem potrebuje železa,
v nasprotju z drugimi izdelki, ki vse-
bujejo le tako množino železa, ki
se dokazano nahaja v vsakem na-
miznem vinu, in torej nimajo ni-
kake medicinske vrednosti. ::

Polliterska steklenica 2 K.

Lahek zaslužek

za na dom, za fante in
dekleta že od 14. leta
naprej, kdor želi delati
za mene predmete, pri
katerih se lahko zaslužijo
20—40 vin. na uro in
to brez posebne učenosti.
Kdor želi pojasnila in
vzorec od dela, naj pošlje
60 v v znamkah, katere
se mu pa vrnejo, ako
delo sprejme.

Izrezijska trgovina
trg Lemberg, Šmarje pri
Jelšah.

Gicht in revmatizem

poznajo žal mnogi; ali malo
jih je, kateri vedo, kako lahko
se da pomagati. Vzrok bolezni
je preobila kislina urina v or-
ganizmu; pomagati se zamore
torej le tedaj, ako se to kislino
odpravi. Da tega mazilo ali
sploh mazanje ne zamore, je
razumljivo. Naš čaj proti gihu
vpliva najhitreje, odpravi bo-
ležine in prinese zanesljivo po-
moč. Zavoj 3 K 50 h in 5 K.
Karel Illek Sternberg, Schä-
ferbachgasse, Moravsko.

Uspeh inserata

je odvisen od oblike ozi-
roma sestave istega. Zato
naj se — kdor želi inse-
rirati — obrne na moj na-
slov, ter priloži 1 krono
v znamkah ter obenem
navede, kaj želi prodati
ozi. kupiti in dopolnjem
mu vzorec inserata. Zago-
tavljam ogromen uspeh.

V. Kraum,

Poljčane — Štajersko.

Išče se dobro iz-
vežban

betonski mojster

trezen značaj

kot družabnik (kom-
panjon) za novo obrt.
Ponudbe opremljene
z izpričevani in označ-
bo gotovine pod

,kompanjon'
na upravnishvo „Slov.
Ilustr. Tednika“.

Filip Pristou

Ljubljana, Hotel pri Maliču.

Špecialni atelije za

slikanje napisov

na steklo, kovine, les, platno itd. itd.

Okusna in točna izvršitev.

POZOR!

Atelir L. Krema

sedaj Fran Josipa cesta 3.

izdeluje za dijake, uradnike in sploh za

legitimacije

fotografije po znatno znižanih cenah. Izvr-
šuje v najkrajšem času vsa v fotografsko
stroko spadajoča dela v umetniški dovrše-
nosti — Poveča po vsaki — še tako slabi
sliki — do naravne velikosti najfinejše iz-
delano. V temnih dnevih in večernih urah
se fotografira. Fotografira tudi pri umetni
svetlobi. ::

Čuvajte se peg. Vaše obličje bo krasno, čisto
in fino kakor alabaster.

Pege, pike, izpuščaje

rdečico obličja in nosu, sive in rumene lise
in vsak neprijeten nedostatek odstrani za-
jamčeno v 6 dneh „Vladica balsamin“. Ste-
klenica K 250. Rationell bals. milo K 120.
Učinek je opaziti že po enkratni rabi.

Neprijetne dlačice

z obličja in rok odstrani trajno in brez bo-
lesti v 3 minutah edini zjamčeno neškod-
ljivi „Sattymgo“. Steklenica K 250.

Bujna rast las in brk

se doseže takoj z edino najboljšo lasno mastjo
(izvlečkom) „Poa vine“. Cena K 4 2. Dobi se
in razpošilja edino Ord. laboratorij V. Ha-
velka, Praga-Vršovice št. 752. V lastnem in-
teresu si zapomnite adresu

GUMIJEVE

prave francoske varnostne specialitete za gospode, la kako-
vosti, zakonito branjena znamka „KOLONIA“, najboljše doslej
znano blago, 3 kosi K 110, 6 kosov K 190, 12 kosov K 360, s
priloženim zanimivim ilustriranim cenikom 52 strani in eno foto-
grafijo za vnaprej poslani znesek v znamkah ali pa po povzetju
popolnoma disretno razpošilja

J. Kukla, Praga, Perlova ulica šte. 163.

Boširan, ilustriran, zelo obsežen cenik s podrobno razlago
v kuvertu zastonj in franko.

Velikanska zaloga oblek za gospode in dečke.

Stalne cene.

:: Strogo solidna postrežba. ::

Vsled opustitve filijalke

se bodo od tam došli predmeti oddajali po
sledenih, zelo znižanih cenah:

- 600 lepih buret garnitur, posteljnih in en
namizni prt, poprej K 13 60, sedaj K 9 80
- 2000 m močnih tirolskih brisalk, prej 90 v,
sedaj 55 v meter.
- 850 kom. kompletnih velikih posteljnih prtov
prej K 3 60, sedaj 2 20, jako težkih K 2 60.
- 30 kom. 120 cm široki enobarvni, po zaže-
ljeni barvi, damski lodni prej K 2 70,
sedaj K 1 70 meter.
- 950 parov hlač za dame in spodnjih hlač
za gospode iz dobrega barheta ali triko,
prej K 2 50, sedaj K 1 50.
- 890 parov domačih šolnjev z debelimi vrv-
natimi podplati, prej K 2 10, sedaj K 1 30
- 900 parov flanelnih srajc za dame s kratkimi
rokavi K 1 70, z dolgimi rokavi K 1 98.
- 1000 kom. flanelnih srajc za gospode ali trikot
srajc za turiste vsake velikosti, prej
K 3 50, sedaj K 2 30.
- 950 parov nogavic iz ovčje volne ali moške
nogavice prej K 1 70, sedaj K 1.
- 650 kom. namiznih prtov z lepimi cvetlicami
prej K 3 90, sedaj K 2.
- 900 parov naramnic za gospode, elastične,
prej K 1 30, sedaj 70 v.
- 1000 kom. dvojne širine pisanega blaga za
predpasnike, prej K 1 90, sedaj K 1.
- 2000 zavrtkov velike ovčje volne vseh barv,
prej 95 v, sedaj 70 v.
- 850 zavrtkov ovčje volne, prej 60 v, sedaj
40 v.
- 650 komadov močnega oksforta, prej 95 v,
sedaj 65 v meter.
- 400 kom. alpsko-lanenega blaga, prej 85 v,
sedaj 52 v meter
- 1/2 ducata velikih barvanih ali belih žepnih
robcev, prej K 2 20, sedaj K 1 10.
- 85 ducata barvanih svilnenih kravata, prej
K 1 60, sedaj 85 v.

Za solidno in vestno postrežbo jamči
star sloves trdke. Čez 20 K naročila se po-
šiljajo franko, neugajajoče se brez zadržka
vzame nazaj in vrne denar.

Pri naročilih prosimo natančen naslov.

KAUFHAUS zur Südbahn,
Grade c, Annenstraße 68.

Vsakemu odjemalcu, ki naroči čez 10 K,
pridenemo praktično stvar zastonj.

Čitateljem

„Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ naznanjamo, da bomo začeli z novim letom priobčevati zanimiv zgodovinski romani iz jugoslovanske preteklosti

V burji in viharju

hrvatski spisal dr. Velimir Deželič.

Burno dobo hrvatske zgodovine za časa Braslava, kneza posavske Hrvatske, ki je vladal v IX. stoletju v starodavnem Sisku, opisuje nam pisatelj v živih slikah, seznanjajoč nas pri tem tudi z drugimi svetovnimi dogodki tistega časa. Ne samo glavne osebe: Braslav, Budimir, Tomislav, bodoči prvi hrvatski kralj, kneginja Gertruda, Tihomil, nego vse druge osebe in dogodki so zrcelani tako dobro, da zbujajo čitatelju veliko zanimanje že od začetka.

V burji in viharju: ... v divjem skoku je planil, v roki vihrajočo zastavo in meč, ter zaklical: „U boj nad sovraže Madžare in Nemce ...“

Pisatelj nam slika madžarske navale v našo domovino, narodne običaje, prvo zarjo hrepenenja za narodno slovo in padec posavske kneževine. V zgodovinsko vsebino tega romana so spretno vpletena pustolovja nemške kneginje Gertrude. Roman je preveden tudi že na češki jezik. S tem romanom podamo našim čitateljem res nekaj lepega, zanimivega in zabavnega, slavne dneve in dneve trpljenja Jugoslovancev.

Roman bo jako lepo ilustriran.

Uradnik, ki je priznan

portretni slikar, si želi postranskega zaslužka s slikanjem portretov, bodisi po fotografijah ali po naravi — boljše po naravi — na platno v oljnatih ali akvarelnih barvah. Delo izvršuje na svojem domu, ali na domu naročnika po dogovoru. Za popolno podobnost se jamči. — Vse ponudbe in vprašanja naj se naslovi na uredništvo „Slov. Ilustrovanega Tednika“.

To že veste?!

Viktorija Sterniša
= Jurčičev trg št. 3 =

ima v zalogi najboljše kakovosti obuval vseh vrst.
Import. Eks. ort.

1000 kron nagrade plašastim in golbradim.

Tudi diskretna pošiljatev.

Cara-zavod, Kopenhagen!

Za poslani zavoj Care srčna hvala. Vaše zdravilo za lase rabim dvanajst dni, in sicer z dobrim uspehom: lasje mi ne izpadajo več, nego postajajo močnejši in ne rasejo več tako počasi, kar rabim vaš balzam. Tudi moja brada bo brezdvomno mnogo polnejša nego je bila prej. Poizkusil sem mnogo zdravil za lase, toda brez uspeha in Vas srčno zahvaljujem za Vaše izborno zdravilo: priporočal ga bom v bodoče vedno in vsakomur, ki bi ga potreboval. Hvaležno ostajam Vaš

Cara daje lasem in bradi lepo, krasno, kožuhovinasto svetlobo, in ga razpošilja proti vpošiljati zneska ali po povzetju po vsem svetu, če pišemo največji specialni trgovini. En zavoj Care velja 6 K, dva zavoja 10 K. **Cara-dom Kopenhagen 332, Dansko.** Pisma se frankirajo s 25 h, dopisnice z 10 h.

Elegantno rast brade in las dosežemo z balzomom Cara za lase v 8 dneh; ta balzam zbudi rast las in brade plešastim in redko obraščenim osebam.

Cara je najboljši izdelek moderne znanosti v tem pogledu in priznana edini balzam, ki utesne povzročiti rast brade in las — tudi pri starčkih.

Carabalzam za lase rabi mlado in staro, gospodje in dame po vsem svetu.

Cara oživi zamrle lasnice že v nekaj dneh, zaradi tega utesnemo dobiti že v prav kratkem času jako podraslo lasišče. Jamčimo, da ne škoduje! Če to ni resnično, plačamo

1000 kron v gotovini vsakomur, ki je plešast, nima brade in je redko obraščen, pa je balzam rabil štiri tedne brezuspešno.

Naša firma edina more nuditi svojim odjemalcem tako jamstvo.

Gospod Josip Silhavy piše:

Velecenjena firma!

Ker je moj prijatelj dobil v treh tednih lepo rast brade, ker je rabil Vaš balzam, prosim pošljite meni en zavoj Cara, za 6 kron po povzetju.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Silhavy, Erszefetfalva, Ogrsko.

Ozdravi vdanost pijančevanju,

preden prekrši pijanec postavo.

Reši ga, preden alkohol uniči njegovo zdravje, delavnost in imetje ali preden smrt prepreči rešitev.

Coom je nadomestilo za alkohol in zagnusi pijanecem vpijanljive pijače.

Coom je docela neškodljiv in deluje tako intenzivno, da se tudi prej hudo vdane osebe ne vdajo več pijanstvu.

Coom je najnovejša, kar je podala znanost glede tega in je rešil že tisoče ljudi bedne in propada.

Coom je jako raztopljljiv preparat, ki ga da n. pr. gospodinja možu v zajtrk, ne da bi ta kaj opazil. Večinoma dotičnik niti ne ve, zakaj mu naenkrat ne prija špirit, nego misli, da je temu vzrok najbrže to, ker ga je preveč zavžil, kakor se nam gabi do jedi, ki jo uživamo prevečkrat zapored.

Coom bi moral dajati vsak oče sinu študentu, preden propade pri izkušnji, zakaj če tudi ni posebno vdan pijači, slabi vendar alkohol njegove možgane. Sploh bi moral vsakdo, ki nima dovolj trdne volje, da bi se zdržal vpijanljivih pijač, jemati

„Coom“ — Prav nič ni škodljiv, z njim si utrjujemo zdravje in prihranimo denar, ki bi ga sicer bili porabili za vino, pivo, žganje ali likerje.

Gospod R. F. piše: Zavod Coom, Kopenhagen, Dansko.

Prosim, da mi prijazno pošljete škatlico Cooma za 10 K po poštne povzetju. Imam prijatelja, ki je hudo vdan pijači in bi ga rad odvadil. S Coomom, ki ste mi ga doslej poslali, sem odvadil že tri osebe, ki so zdaj prav pametni možje; le pripraviti je težko ljudi pri nas do porabe. Zahvaljuje se in s spoštovanjem R. F. Diösgyör gyartelep 1910 XI/28 Ogrsko.

Preparat Coom stane 10 K in ga razpošilja proti vpslanem denarju ali po povzetju **Zavod Coom, Kopenhagen 341, Dansko.** Pisma se frankirajo s 25 h, dopisnice z 10 h.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

◻ ◻ ◻ ◻ | v Narodnem domu. | ◻ ◻ ◻ ◻

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4 1/8% ter pripisuje obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraj: Šoštanj, Sevnica, Šmarje, Gornji Grad in Vransko in rezervna zaklada, katera znašata že nad 350.000 K. Ker nima namena iskati dobička, zato razdeli znatne vsote v občekoristne in dobrodelne namene za gori navedene okraje.

Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove **30.000 K**, za napravo potov **5000 K**, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole **11.100 K**, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad **6000 K**, hranilnico ustanovivšim okrajem izplačalo pa se je **41.300 K** za dobrodelne namene, skupno tedaj nad **93.800 K**. **Sprejema tudi hranilne knjižice** drugih, posebno neslovenskih denarnih zavodov in jih obrestuje, ne da bi se pretrgalo obrestovanje

Slovinci, vlagajte v **Južnoštajersko hranilnico** svoj cerkveni in ustanovni denar ali kadar nalagate denar za mladostne ali varovance in zahtevajte pri sodiških, da se naloži denar za mladostne oziroma za varovance izključno le v **južnoštajersko hranilnico.**